

KOMUNIKAT PRASOWY nr 184/23

Luksemburg, 5 grudnia 2023 r.

Wyroki Trybunału w sprawach C-683/21 | Nacionalinis visuomenės sveikatos centras i C-807/21 |
Deutsche Wohnen

Jedynie zawinione naruszenie RODO może prowadzić do nałożenia administracyjnej kary pieniężnej

Jeżeli adresat kary pieniężnej należy do grupy spółek, kara ta powinna zostać obliczona na podstawie obrotu grupy

Trybunał Sprawiedliwości wyjaśnił warunki, na jakich krajowe organy nadzorcze mogą nałożyć administracyjną karę pieniężną na jednego lub więcej administratorów danych za naruszenie ogólnego rozporządzenia o ochronie danych (RODO). W szczególności orzekł, że nałożenie takiej kary zakłada zawinione zachowanie, co znaczy, że naruszenie zostało popełnione umyślnie lub nieumyślnie. Ponadto jeżeli adresat kary pieniężnej należy do grupy spółek, obliczenie kary pieniężnej powinno opierać się na obrocie całej grupy.

Sądy litewski i niemiecki zwróciły się do Trybunału Sprawiedliwości o wykładnię ogólnego rozporządzenia o ochronie danych (RODO)¹ co do możliwości nakładania przez krajowe organy nadzorcze sankcji za naruszenie tego rozporządzenia w drodze administracyjnej kary pieniężnej na administratora danych.

W sprawie litewskiej krajowe centrum zdrowia publicznego przy ministerstwie zdrowia zakwestionowało karę pieniężną w wysokości 12 000 EUR, którą nałożono na nie w związku z utworzeniem, dzięki wsparciu prywatnego przedsiębiorstwa, aplikacji mobilnej w celu rejestracji i monitorowania danych osób narażonych na COVID-19.

W sprawie niemieckiej spółka nieruchomościowa Deutsche Wohnen, która posiada pośrednio około 163 000 lokali mieszkalnych i 3 000 lokali użytkowych, zakwestionowała między innymi karę pieniężną w wysokości ponad 14 mln EUR, która została na nią nałożona za przechowywanie danych osobowych najemców dłużej niż było to konieczne.

Trybunał orzekł, że na administratora danych można nałożyć administracyjną karę pieniężną za naruszenie RODO tylko wtedy, gdy naruszenie to zostało popełnione w sposób zawiniony, to znaczy umyślnie lub nieumyślnie. Jest tak w przypadku, gdy administrator danych nie mógł nie wiedzieć, że jego zachowanie stanowi naruszenie, niezależnie od tego, czy miał świadomość popełnienia naruszenia, czy też nie.

Jeżeli administratorem jest osoba prawna, nie jest konieczne, aby naruszenie zostało popełnione przez jej organ zarządzający lub aby organ ten posiadał o nim wiedzę. Przeciwnie, osoba prawna jest odpowiedzialna zarówno za naruszenia popełnione przez jej przedstawicieli, dyrektorów lub zarządców, jak i za naruszenia popełnione przez każdą inną osobę działającą w ramach jej działalności gospodarczej i na jej rachunek. Ponadto nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na osobę prawną jako administratora danych nie można uzależnić od uprzedniego stwierdzenia, że naruszenie to zostało popełnione przez zidentyfikowaną osobę fizyczną.

Co więcej, na **administratora można nałożyć karę pieniężną również za operacje dokonywane przez podmiot przetwarzający**, o ile operacje te można przypisać administratorowi.

W odniesieniu do **współadmnistrowania przez dwóch lub większą liczbę podmiotów**, Trybunał wyjaśnił,

że wynika ono z samego faktu, iż podmioty te uczestniczyły w ustalaniu celów i sposobów przetwarzania danych. Zakwalifikowanie jako „współadministratorów” nie zakłada istnienia formalnych uzgodnień między danymi podmiotami. Wspólna decyzja lub nawet zbieżne decyzje są wystarczające. Jednakże, gdy rzeczywiście do mamy czynienia ze współadministratorami, powinni oni określić w drodze uzgodnień swoje odpowiednie obowiązki.

W odniesieniu do **obliczania kary pieniężnej, gdy adresat jest przedsiębiorstwem lub jego częścią**, organ nadzorczy winien oprzeć się na pojęciu „przedsiębiorstwa”² w prawie konkurencji. W związku z tym maksymalną kwotę kary pieniężnej należy obliczyć na podstawie odsetka **całkowitego rocznego światowego obrotu** danego przedsiębiorstwa z poprzedniego roku obrotowego, postrzeganego jako całość.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

Pełny tekst i, w stosownym wypadku, streszczenie wyroków ([C-683/21](#) i [C-807/21](#)) są publikowane na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroków jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 22964106.

Pozostańmy w kontakcie!

¹ [Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady \(UE\) 2016/679](#) z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych).

² Pojęcie to obejmuje każdy podmiot prowadzący działalność gospodarczą, niezależnie od jego statusu prawnego i sposobu finansowania. Oznacza ono zatem jednostkę gospodarczą, nawet jeśli z prawnego punktu widzenia ta jednostka gospodarcza składa się z kilku osób fizycznych lub prawnych.